

Eyvind Akraberg Hansen, manskórssangari:

Skuldu havt manskór á hvørjum ári

— *Rímiligt hevði verið, at eisini manskór sang á Tinghúsvøllinum á hvørjum ári. Um ikki annað, so fyri at skapt áhuga fyri manskóri, heldur Eyvind Akraberg Hansen, sum hevur sungið regluliga í manskóri síðani 1931.*

Eyvind Akraberg Hansen kom við í Havnar Sangfelag á heysti 1931.

Men Havnar Sangfelag gjørdist ikki fast, skrásett kór fyrr enn hetta árið, tá ið Kuban-kosakkarnir vórðu bodnir higar.

— Fyri ta tíð var Thors-havns Sang- og Musikforening «leyst» kór, ið samlaðist til serlig høvi.

— Men tá ið Kuban-kosakkarnir vóru á veg til Íslands í 1931, vórðu teir bodnir higar. Men teir svaraðu, at eitt skrásett kór mátti bjóða — annars kundu teir ikki koma. Tí skil broytti Thors-havns Sang- og Musikforening navn til Havnar Sangfelag og gjørdist skipað kór.

Gunnar setti lív í aftur

— Waagstein legði frá sær

Gunnar Mikkelsen fekk lív í aftur Havnar Sangfelag

sum leiðari fyri Sangfelagnum miðskeiðis í 30-árunum. Síðani leiddi Óla Jákup í Horni í tveir vetrar, Hans Olaf í Fjösi í ein — og Abraham Mikkelsen (Bi) ein vetur, men hann helt seg ikki til at hava konsert.

— Í 1939 tagnaði Sangfelagið burtur. Ikki fyrr enn, at Gunnar Mikkelsen tók við í 1942, kom lív í aftur.

— Annars var bæði manskór og blandað kór í Waagsteins tíð. Eg var við í báðum kórum.

— Umframt Kantatuna plagdu vit at syngja einar tveir-triggjar føroyskar sangir á Ólavseku — og onkran svenskan við hvørt! Eg minnst eisini, at blandað kór var við og sang á Vøllinum í 40-árunum.

— Sverri Dahl plagdi at vera solistur í Kantatuni. Tiltikin er Ólavsekan í 1948, tá ið hann sang serliga hugtakandi. Hann var júst vorðin pápi ta náttina — og fleiri grótu ta ferðina, so hugtakið vóru tey av sanginum hjá honum.

Dámar væl manskór

Eyvind Akraberg Hansen hevur avgjørt einki imóti, at Kantatan er tikin upp aftur nú, og honum dámar væl, at menn mæta so fjølment.

— Kórini eru betri í dag, men eg havi ikki altíð tokka til tað, ið sungið verður. Barber-shop o.t. er ikki tað, eg seti í samband við traditionelt manskórs-tílfar.

Eyvind hevur altíð verið

við í manskóri, tá ið nakað hevur verið. Hann var við í Kallamannakóri Klubbans, og nú syngur hann við í Tórshavnar Manskóri.

— Og eg ætli mær at halda fram, so leingi teir skoyta um meg, sigur hann.

Ikki at samanbera

— Sang- og tónleikarlívið í dag kann sleitts ikki verða borið saman við fyrr. Umframt kórini í Havn — tá ið nakað var — vistu vit bert um eitt kór uttan fyri Havnina, og tað var Ljómur í Vági.

— Trupulleikin fyrr var eisini, at tónleikarnir vóru «Tordenskjold-soldatar», teir sungu í kóri, spældu horn, sparkaðu og gjørdu fimleik. Tað var

nærum ógjørligt at finna nakað kvøld at venja.

— Sjáldan komu vit upp um 30 mans — vanliga vóru bara einir 18-20 mans til venjingar, sigur Eyvind.

— Annars ger einki, um vit taka Kantatuna upp

aftur av og á — men hon var aktuell í 1930, so um vit skulu hava hana á hvørjum ári, veit eg ikki, sigur Eyvind Akraberg Hansen.

ð

Frálíkt, at vit taka søgu okkara upp aftur

Fastur síður er, at roða verður hildin millum inn-gangin til Kantatuna «Fjallprúða heim» og so sjálva Kantatuna.

Í ár fer Herluf Berthelsen í Fuglafirði at halda roðu.

Hann var næmingur hjá Waagstein, tá ið hann gekk á læraraskúla í Havn fyrst í 40-unum. Waagstein var lærari í orgul-spæli og tekning.

— Hann var rættiliga stinnur organistur, sigur Herluf.

Herluf var við og sang Kantatuna í 1943.

— Manskór hava broytt seg nógv síðani tá. Røddirnar eru nógv meira skúl-aðar nú. Tá hevði tú ofta bassar til at syngja tenor.

Variation gevur eitt vist

— Nú er Kantatan broytt eitt pinkalítið sindur.

— Jú, men variation gevur altíð nakað vist. Hinvegin — tá ið tóna-skaldið hevur skrivað eitt verk — havi eg so rætt til at broyta tað?

Herlufi dámar væl, at Kantatan er tikin fram aftur.

— Gott, at vit taka aftur í søgu okkara, sigur hann.

— Og tá ið vit nú hava kvinnurøddir á Vøllinum, kunnu vit tað sama brúka tær í Kantatuni — í øllum forum í endanum. Tað setir dám á — og skapar eina heild, sigur Herluf Berthelsen.

ð

Bara ein av Sólteigi

Sosíalurín greiddi hósðagin frá viðurskiftunum á psykiatrisku deildunum, har sjúklingarnir eru alt ov nógvir, og har eru sjúklingar, sum ikki eiga at verða saman, tí teir hava ymiskar psykiskar sjúkur. Tað er ein avleiðing av, at deild psykiatriska deild eitt, Blákröss-heimið og Heilbrigðið hava latið aftur í senn í summar.

Í greinin varð lagt aftrat, at Sólteigur, sum er fyri fólk, ið áður hava verið á psykiatriskari deild, eisini hevur latið aftur nú. Sagt varð, at summi teirra á Sólteigi eru komin á psykiatriska deild.

Hetta er ikki heilt beint. Tey seks á Sólteigi klára seg nú í íbúð ella heima. Ein hevur tó verið eitt skifti á psykiatriskari deild í nakrar dagar, meðan Sólteigur hevur verið afturlatið.

randi

Funnin deyður

Týsdagin varð ein ungur maður funnin deyður á gongini inni á sjómansheiminum í Runavík.

Kanningar vísa, at maðurin doyði av natúr-

ligum áður, helst av blóðtøppi.

Maðurin var 26 ára gamal og ættaður úr Runavík.

Olja á vegnum

Fyrirpartin í gjár ávaraði politíið í Havn gjøgnum útvarpið bilfórarar í Havnini, tí olja var á vegnum.

Oljan stavaði frá einum oljubili, sum hevði koyrt gjøgnum býin uttan propp á tanganum.

Oljan var á Jóannes Paturssonargøtu, J. C. Svaboegøtu og oman á Viðarnes, har oljutangarnir standa.

Slökkiliðið spulaði góturnar reinar aftur.

